

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

20. Non mirandum, homines à bestijs vexari, cùm ipsi irritent Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

mal, quod non possit hominis superbiam compefcere, Conditore Deo robur illi addente, vel frænum laxante. Ille si vult, ex elephante muscæ, ex musca verè facit elephantem. Narrat Baro-
 nius ex Annalibus Hispanorum, Anno Seruatoris 1286. Car-
 lum Siciliæ, & Philippum Francorum reges bellum fecisse Petro regi Aragonum, in eoque bello Gerundam cepisse. Ibi milites victoria insolentes, vi templis illata, ausi sunt sacrilegis mani-
 bus D. Narcisci patroni & tutoris illius vrbis sacrum tumulum inuadere, & vt spolia legerent, diripere. Nemo putet, mortuos impunè violari, præsertim Sanctos, pro quibus Deus pugnat. Igitur & tunc, è D. Narcisci sepulchro repentè eruperunt tota muscarum examina, magnitudinis & formæ antehac inauditæ: vt & aspectu terrerent; & nocerent morsu. Nam muscæ, magno impetu, quâ data porta, sese effuderunt, & in obuios milites vndique, furiosissimè inuolantes, eos venenatis aculeis ita conuulserunt, vt, intra paucos dies, hominum plus quadraginta, & equorum plus viginti quatuor millia ea pestis absumpserit. Quin etiam Petrus ipse Aragonum rex, in epistola ad Sanchium Castellæ regem data, scribit equos, ad quadraginta millia perijsse. Neq; multò post rex ipse Gallia mortuus est Perpiniæ. Ex hoc diuino sacrilegorum militum supplicio, Mvscæ S. NARCISCI in prouerbiũ abierunt. Quia autem hoc miraculosè contigit, simile quiddam accidit Seuero Imperatori, in expeditione contra Atrenos, vt docet Herodianus. Obsessi enim à Seuerianis, nõ solum sagittis lapidibusque, sese audacter defenderunt; sed etiã vasa fictilia, volucris quibusdam, venenatisque bestijs opplera deuoltere; quæ cum aut in oculos inuolarent, aut in detectas corporis partes sensim obreperent, grauissimè singulos sauciauerunt. Deniq; si quis vult nosse maxima damna etiam à minoribus bestijs in homines corriuata, meminerit Anium scribere, veterè vrbem, ad Volvensem lacum, *Contenebram* appellari solitam, à formicis delectam, & locum illum vulgò *Castrum formicarum*, fuisse nominatum.

Surita lib. 4.
 cap. 69.
 Baron. in
 Martyrolog.
 ad 18. Martij.

Herodian,
 lib. 3.

Anius in
 Questioni-
 bus de Tuscia.

Ex his intelligi potest, vti Deum animalibus terræ aliquando ad scelerum vindictam, non solum iuste, verum etiam clementer. Quare miri nihil est, bestias quasdam & molestas esse

XX.

D d homini-

hominibus, & perniciosas. Homines Deo molesti esse non vereantur, & molestia ipsi nulla volunt affici? Nec enim sine causa. *Isaias ait: Nunquid parū vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis, & Deo meo?* Illud itaq; magis mirandum est, tā insana homines esse audacia, vt Deo molesti esse non vereantur; quem vel in minimis bestiolis experiuntur, tam multa, immò innumera habere instrumenta, per quę injurias suas de nobis vlciscatur. Tūc, contra omnipotentem, superbis, Pharaō? Tu Elifēum irrides, pusille, qui prętextam nondum posuisti? Tu calo minaris Nabuchodonosor? Tu rapinis, cędibus, adulterijs, odijs inueteratis, blasphemijs, contumelijs ad iram prouocas Dominum Vniuersę miserande peccator? O quantis te periculis, quanto aduersarij obijcis? Non sustinebis, si vel muscam contra te excitet, quę contra te potest omnes armare creaturas. Si te erigis, tot aduersus te habiturus est aduocatos, tot procuratores, tot pugnatores, quot sunt in aęre volucres, in mari pisces, animalia in terris. Quid tumes, o stulte? culex potest esse carnifex taus. Quid te effers, Pharisęe? musca potest te occidere. Quid te jactas, Thralis crabronem aut vespam non potes pati circa aures tuas sonantem; quo modo fremitus Inferni, & Auernales belluas, in Ortu sustinebis?

C A P V T XVI.

Quam bonam Deus suis, & in Ægypto, & in Palestina, terram assignarit seruis?

I. **T**Errę spinas & tribulos, noxiąsque homini ę Paradiso exulanti bestias parientis, aut alentis incommoda, vel non esse tanta, quanta rudes fingunt, vel justis de causis euenire, dixi vsque, superque, quàm satis est. Restat, vt de terra ipsa disseramus. Quam sanę, sicut omnia Conditoris nostri opera, bonam esse, nemo dubitat, nisi malus. Nam pręter ea, quę suprā commemorauimus, multa alia beneficia illius expendunt, qui Cyceonem ebiberunt, & ex cista Cereris sumpserunt, vt dici solet; hoc est, qui illotis manibus & pedibus ad hæc facta non veniunt. Equidem cūm terram non vbique sibi similem, sed alibi siccam & arenosam, alibi irriguam; & (sicut in corpore animalis